

Na natečajnem območju je nekoč stal drevored. Med drevjem je bila tlakovana pot, na koncu poti pa vodnjak. Ureditev novega parka, posvečenega slovenskim himnoma, predlaga emocionalno rekonstrukcijo vseh teh elementov in jim podari nov pomen:

Vodnjak postane **“Prešernov kelih”**, kamnita skulptura, ki posnema obliko Zdravljice, napitnice ki jo je pesnik zapisal v obliki čaše: Carmen figuratum. Ko obliko kitice zarotiramo okrog svoje osi, nastane čaša. Bogata metaforika, s kakršno se ponaša pesnik, je uporabljena za obeležje njegove Zdravljice: Vodnjak kot simbol zbiranja je idealna prisposoba za poezijo, ki kliče po druženju: “...ki smo zato se zbratli, ker dobro v srcu mislimo!”

Na južni liniji nekdanjega drevoreda ponovno zraste **“Jenkov drevored”**. Pet lipovcev, ki stojijo poravnani, kot vojaška četa dajejo prostoru ritem. Ritem, za katerega je imel pesnik izjemen občutek. V svojih pesmih se je Jenko obračal k naravi. Človekovo majhnost njegova poezija primerja z mogočnostjo narave. Naj ta vrne uslugo velikemu pesniku.

Obe obeležji povezuje peščena pot. Vstopna ploščad v park ima vtisnjene besede “Naprej”. Pogled, usmerjen kamor nam veli napis, steče mimo drevoreda - ustrojene čete, ki čaka na pregled - do keliha. Ob pogledu nanj si vsak obiskovalec pri sebi ponovi pesnikove besede: “Da koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan!”

